

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci navrhovatelů: **a) nezl. D. S., b) L. S.**, oba zastoupeni Mgr. Ludvíkem Novotným, advokátem se sídlem Václavské náměstí 76, Letohrad, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **nezl. J. H.**, zastoupena JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem se sídlem Kozí 916/5, Praha, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-47/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření odpůrce ze dne 19. 4. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-48/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatelům **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejich zástupce Mgr. Ludvíka Novotného, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatelé podali dne 27. 4. 2021 návrh na zrušení opatření obecné povahy ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-47/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření odpůrce ze dne 19. 4. 2021, č. j. MZDR 15757/2020-48/MIN/KAN.

[2] S podáním návrhu na zrušení opatření obecné povahy je v souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 18, podpoložky 2. písm. b) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je návrh na zrušení opatření obecné povahy zpoplatněn částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost podáním návrhu. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyli poplatek za řízení splatný podáním návrhu zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[4] Navrhovatelé neuhradili soudní poplatek současně s podáním návrhu. Nejvyšší správní soud je proto vyzval usnesením ze dne 3. 5. 2021, č. j. 7 Ao 14/2021 - 32, k zaplacení soudního poplatku, a to každého z nich jednotlivě. Výjimečně stanovil k zaplacení soudního poplatku lhůtu pouze pětidenní s ohledem na požadavek zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), aby o návrzích na zrušení opatření obecné povahy ve stavu pandemické pohotovosti rozhodl soud přednostně (§ 13 odst. 3 pandemického zákona). Současně navrhovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci navrhovatelů doručena ve středu dne 5. 5. 2021.

[5] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[6] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byla středa 5. 5. 2021, bylo posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pondělí 10. 5. 2020.

[7] Navrhovatelé zaplatili bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu soudní poplatek v celkové výši 5 000 Kč. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního

pokračování

úctu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[8] V posuzované věci došlo k připsání soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu ve středu 12. 5. 2021, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „Záznamu o složení“, založeného ve spisu na č. l. 52, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s ním mohl fakticky nakládat.

[9] Navrhovatelé tak nezaplatili soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet (k tomu srov. usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19). Současně navrhovatelé uhradili v rozporu s usnesením č. j. 7 Ao 14/2021 - 32 soudní poplatek pouze za jednoho z navrhovatelů. Neurčili přitom konkrétně, který z nich je jeho poplatníkem (tzn. za koho je poplatek placen). Vzhledem k tomu, že k úhradě došlo až po marném uplynutí lhůty k zaplacení poplatku, nepovažoval Nejvyšší správní soud s ohledem na zásadu ekonomie řízení za vhodné žádat navrhovatele o sdělení, ke kterému z nich se uhrazený soudní poplatek váže. Tato skutečnost je totiž pro další postup ve věci irelevantní, neboť nemůže nic změnit na marném uplynutí lhůty. Při zvážení tohoto postupu přihlédl rovněž k tomu, že navrhovatelka b) je zákonnou zástupkyní navrhovatele a).

[10] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[11] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[12] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu